

Saarekoda

Ajaleht ilmub iga kuu 5. kuupäeval

Nr. 108

Aprill 2018

Tänases lehes:

Sõnum toimetajalt - lk.1

Hannese lugu - lk.2 - 3

Mälestame

Ülo Voltrit - lk. 4

Ülo Voltri lugu - lk. 5

Koja info - lk. 6

Loe ajalehte „Saarekoda“

SPIK kodulehel

www.saarekoda.ee

Ootame kaastöid

Toimetuse info:

Doris Peucker

51 355 31

doris66@hotmail.ee

Kallis Sõber!

Täna tahan rääkida headusest.

Headus ei maksa midagi. Head teha tähendab märgata ja hoolida. Head teha võib ka lihtsalt naeratades ja mõista püüdes, teisega arvestades.

Oma eakate lähedaste või ka naabrite abistamine, et kontrollida suitsuandurite korrasolekut, on suur heategu.

Lihtne viis meile kõigile head teha on hoolitseda meie keskkonna eest. See tähendab, et me ei viska prahti metsa alla, me sorteerime prügi, me valime loodussõbralikke puhastusvahendeid, me ei raiska tarbetult elektrit jne jne... Võimalusi on väga palju!

Head teha on hea! Ma isegi ei tea, kummale heategu rohkem head teeb – tegijale või sellele, kellele tehti! 😊

Hannese lugu

Veronika Allas, Saaremaa PIK tegevjuht

On teada, et Saaremaal on sitke rahvas. Tõestuseks saab tuua saarepoisi Hannese ja tema perekonna loo. Imetlusväärne on ka see, kuidas noore mehe kirk pallimängu vastu on toonud lugupidamise terve võrkpalliklubi meeskonna poolt.

Kuid, kes on meie peategelane? Hannes on üks 26-aastane vahva erivajadusega noormees, kellele meeldib naljatada, reisida ja tööd teha, kuid üle kõige meeldivad Hannesele pallimängud, eriti võrkpall. Hannes proovis ka korra korvpalli vabaviskeid, kuid sellest asja ei saanud. Ainult et – saatus on Hannesega ka oma vingerpussi mänginud – nimelt on ta sünnitrauma järgselt suuteline liikuma vaid ratastoolis ning tema käteks ning tõlkijaks on ema Vaike, kes mõistab poja soove ja vajadusi une pealt. Veel mõnda aega tagasi pidi Vaike rakendama kogu oma energia igapäevasele toimetulekule, et koos Hannesega hakkama saada kodus, kus puudusid nii trepironija kui ka teised vajalikud

abivahendid. 2014.aastal sai Hannesel mõõt täis, et ema peab teda seljas mööda treppe tassima ja ta otsustas kirjutada ise oma murest saatesse „Inglite aeg“. Üllatuseks oli, et annetajate abiga kogutud rahadest jätkus nii Hannesele kui ka teistele abivajajatele oluliste abivahendite soetamiseks, ja nõnda said ema ja poeg hakata mõtlema elamisväärsemale elukorraldusele, mille hulka kuulus ka Hannese kaasamine hobitegevustesse.

Praeguseks on Hannese kasutada ka mugav elektriline ratastool, mille juhtimisega noormees ise hakkama saab. Ühtlasi on talle selgeks saanud parem ja vasaku pool liikluses orienteerumisel. Seega jääb emal ära ka raskete toidukottide tassimine ning liikumisvõimalused on tunduvalt avardunud, ka Eestist väljapoole.

Süda kuulub võrkpallile

Kui 2017.aasta sügisel loodi Saaremaale oma meistriliiga võrkpalliklubi, tulid Vaike ja Hannes saali kohe esimesest mängust alates. See aasta oli

Hannese jaoks uus algus mitmes mõttes – nimelt oli ta sama aasta juunis pikaajalise kaitstud töö teenuse raames tööle saanud Randvere Tööõppekeskusesse, kus kudus masinal salli ja et võrkpallimeeskonnal pärast treeningut külm ei oleks, otsustas Hannes kududa igale meeskonna liikmele oma salli. Mõte sai teoks tehtud ja loota jääb, et ehk just seda sooja salli kandes pääsesid meeskonnaliikmed suuremast gripipuhangust sel talvel.

Üsna varsti oli selge, et mõlema poole koostöö sujus väga hästi – Hannes „tuututas“ (puhus pasunat) mängu ajal nii kuidas kopsumaht võttis ja peale mängu käisid kõik mängijad Hannesele „patsi“ löömas. Kui 2018.aasta alguses hakkasid toimuma klubi fännireisid Läti meeskonnale kaasa elama, andsid kõik meeskonnast ja fänniklubist oma panuse, et Hannes koos emaga saaksid reisile kaasa tulla. Üheskoos

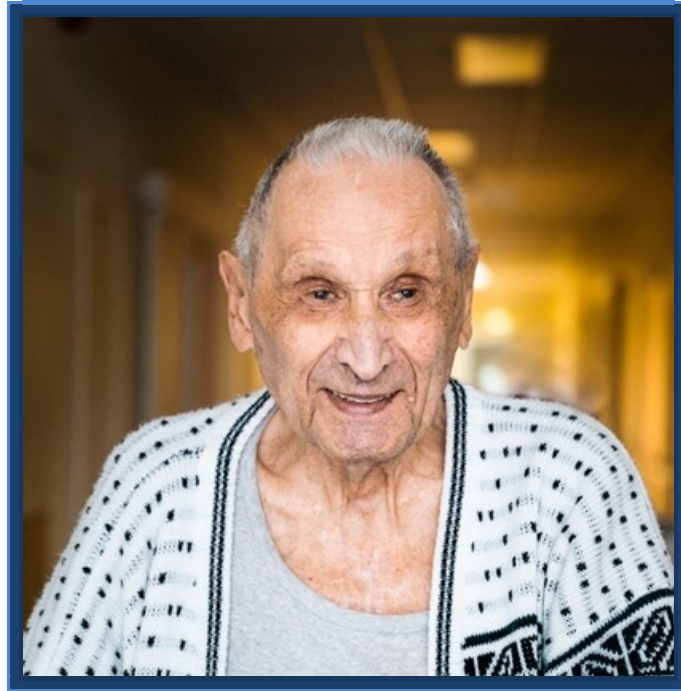
organiseeriti ratastoolitõstukiga buss ja bussijuht Raimond sõidab alati Hannese koduukse juurest läbi, et ratastoolis noormees koos emaga kaasa võtta – Hannes elab Kuressaarest 18 km eemal väikeses alevikus.

Pärast Saaremaa võrkpallimeeskonna Balti liiga võitu selle aasta märtsikuus läks Hannes koos emaga oma meeskonda õnnitlema. Ja ootamatult pani meeskonna mängija slovakk Matej Hukel oma kuldse medali Hannesele kaela. Hannes arvas, et see on ainult pildi tegemise ajaks ja hakkas medalit tagasi andma, kuid Matej keeldus, põhjendades seda nii, et: “Hannes on selle rohkem ära teeninud kui mina, ta on igal mängul meid väljaku ääres toetamas. Olen nüüd küll ilma medalita, aga mul on diplom, pilt ja käekell alles. See oli minu esimene välismaal teenitud kuldmedal, Slovakkias olen selle varem võitnud. (ref. Saarte Hääl 27.märts 2018)

Käekella kinkis Hannesele hiljem Saaremaa Veski fännipeol meeskonna kapten Siim Põlluäär, kes ütles, et eelmisest aastast on tal võidukell juba olemas. “Kokkuvõttes oli sisemine tunne, et ma pean selle kella Hannesele kinkima ja temale on see kell kindlasti tähtsam kui mulle,” lausus Siim. (ref. Saarte Hääl 27.märts 2018).

*Mis tulema peab, see tuleb.
Kes minema peab, see läheb.
Minnes võtab ta kaasa tule
ja süütab taevasse tähe.*

*Saaremaa Pimedate Ühing
mälestab kauaaegset liiget
ja revisjonikomisjoni esimeest*

ÜLO VOLTRIT

24.06.1929 - 4.04.2018

Südamlik kaastunne Helgale ja lastele

Käisime Saaremaa Pimedate Ühingu esinaise Anneli Lõhmusega tänavu 10. veebruaril Ülo Voltril külas, eesmärgiga kirjutada Ülo elust lugu Eesti Pimedate Liidu ajakirjale „Valguse kaja“.

Ülo jutt oli pikk ja huvitav, seega avaldan selle järjeloona.

– 1.osa –

Ülo Voltri on õppinud legendaarsel GITISE (Vene riiklik teatrikunstiinstituut) kursusel Moskvast. Kaks aastat vangis istunud, kohtu poolt surnuks tunnistatud, kümmekond aastat vale nime all elanud. /Eesti Ekspress 18.03.2015/

Ülo Voltri rääkis 10. veebruaril 2018

Mida ma oskan rääkida oma elust...

Minu ema sündis Põltsamaal Laeva vallas vaeslapsena. Ema ema oli linnas teenijatüdruk, aga pidi töökoha säilitamiseks salaja sünnitama ja lapse ära andma. Isa sündis Aaslava vallas Võnnu kihelkonnas niiteldal vaeste varjupaigas.

Mina sündisin 24. juunil 1929, jaanipäeval, Tartu linnas, pere ainsa lapsena. Siis juba ema oli Tartu Maarjamõisa kliinikus sanitar, isa pidas Väike-Karja tänaval kingsepatöökoda. Niimoodi.

Minu elu oli väga ilus. Hoolitseti igatpidi. Ainukene viga oli see, et ema ja isa ei olnud haridust saanud. Emal oli pool aastat külakooli ja isal ei olnud sedagi. Aga lugeda nad oskasid. Aga mina pidin selle tõttu kõik oma kooliasjad ise õiendama, sest isast-emast... nad oleksid tahtnud, aga lihtsalt ei osanud mind aidata.

Minu koolitee algas 1. septembril 1936, läksin 15. algkooli. Meil olid pikad vahetunnid, 20 minutit, siis meid aeti välja jooksema. Kuigi vihmane ilm oli, siis ikkagi aeti välja, kasvõi varju alla, kas värsket õhku saada või nii. Vahetunnil anti lastele ka süüa.

Siis algas sõda. Isa võeti kinni. Nii nagu saksa väed ära läksid teisele poole Emajõe, nii tuldi meie juurde koju, ähvardati meid kõiki maha lasta. Ega mina tea, miks. Isal oli üks vaenlane, Valge-nimeline, kes tema peale kaebas. See mees ise organiseeris neil päevadel neid mahalaskmisi.

Aga juhtus niiviisi, et mehed, keda kinni nabiti, koondati kõik Tamme staadionile. Ja säält siis õhtul viidi "hallimajja" Riia ja Pälsoni nurgal. Seal olid keldris kongid. Üks kong oli niivõrd pisikene, et selles kongis ei olnud ruumi ei istumiseks ega astumiseks. Ei olnud vett, ei olnud õhku. Isa oli ka selles kongis koos teiste meestega.

järgneb

Koja info

Kuulmisnõustaja vastuvõtt SPIK ruumes neljap. kl 13–15 ja reedel kl 11–13
Samadel nädalapäevadel ja kellaaegadel konsultatsioon telefonil 45 55 697

INVABUSS ETTETELLIMISEL (võimalusel 2 tööpäeva)

**Tellimusi võtab vastu dispetšer Lea Kruusmägi mob.: 58 242 318 või
tööpäeviti kell 10.00-15.00 ka lauatelefonil 45 55 697.**

Lisaks saab tellimusi esitada SPIK e-mail: saarekoda@gmail.com

Hind: Invabussi tellimine kuni 20 km (kilometraaž arvestatud algpunktist
algpunkti) 15.-, alates 20 km-st lisandub 0,50 senti km; ooteaeg 3.- 1h.

Eritingimused kokkuleppel. Lisainfo ja pildid sõiduki kohta www.saarekoda.ee

Võimlemine Toomas Kasemaa juhendamisel igal esmaspäeval kell 18.00.

☞ **NB! 16.aprill võimlemist ei toimu!** ☞

Kaasa võtta 3.- iga kord! See kehtib kogu 2017/2018 võimlemispoolaasta jooksul!

Massaaž kokkuleppel, massöör Anneli Lõhmus tel.: 56 93 70 84

MTÜ Saaremaa Vähiühingu ja Saaremaa Diabeediseltsi ühine

TEABETUBA patsientidele ja nende lähedastele

Kuressaare Haiglas Aia 25, 1. korrusel, kab. nr. B 1702

AVATUD:

T 9.00–12.00 Saaremaa Vähiühing - 58 855 235, saare.vahiuhing@gmail.com

N 10.00–12.00 Saaremaa Diabeediselts - 52 86 475, saare.diabeet@online.ee

**11.04.18 kell 17.30 - 19.00 Eesti Allergialiidu Saaremaa Ühenduse
kokkusaamine**

14.04.18 kell 11.00 - 13.00 Saaremaa Vaegkuuljate Ühingu üldkoosolek

17.04.18 kell 17.00 Saaremaa Diabeedi Seltsi kokkusaamine

Kliendiga kokkuleppel võtab Saaremaa PIK-is vastu juriidiline nõustaja.
Eelregistreerim. 6015122, 53850005(SMS). *Loe lähemalt Saarekoda nr.100 lk. 4*

EELTEADE:

4.05.18 kell 11.00 - 14.00 TALGUD

Saaremaa Puuetega Inimeste Koda

Pikk 39, Kuressaare

E – R 10.00 – 15.00

tel.: 45 55 697, 45 33 260

email: saarekoda@gmail.com koduleht: www.saarekoda.ee